

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolvas szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitótér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Elégedetlen emberek.

Tavaszkor jönnek, tavaszkor mennek. Évről évre csak a Természet ujhodik meg, csak a lombfakadó fákon hasad ki a bimbó, csak az illatos szabadban van valami fönséges harmónia. Az ideális emberek lelkében újra elövenné lesz a rajongó szeretet, csak a melankolikus halandót tartja örökös egyhangúságban a panaszkodás.

Régen nem volt olyan szomorú a tavasz, mint az idejé. Az emberek lelkén ott zsibbaszt a reménytelenség. Curtiust várja mindenki, a ki az emberek reménységét összeforrassza. Mint valami fojtó levegő, ott ül szívkön a bizonytalanság, csak a Természet élete indul pozsgó mozgásba, az emberek lassanként elernyednek a várakozásban és a kenyérkereső egzisztenciák romlásán szinte elvesztjük életkedvünket.

Szomorú jelek ezek. Az ember életében a remény az a lelki kincs: mely jövőt ezéleazza. A remény az, mely annyiak családi életét szabályozza, pallérozza és

csiszolja. A remény az: mely önbizalmat önt a munkás ember lelkébe és hitet vés a szomorú napokban is.

Ennek az elégedetlenségnek ugyan ki az oka? Mi önmagunk! Reményeket táplálunk; tulsok reményeket. Ha aztán nem teljesednek, lemondunk reményeinkről. Iparpártoló, védő egyesületeket alapítunk, lelkesülten ligát szervezünk s mihelyt egy öltözet ruhát csináltatunk, angol posztóból akarjuk készíttetni. Szónokolunk tulong-tul sokat, egyik-másik kiraktároz olyan szóvirágokat, hogy nyomában úgy érezzük, mint ha a jövő vetett rózsája ágy volna.

Az eredmény még is az, hogy a panaszkodások évről-évre jelentkeznek. Akár az iparos, akár a kereskedő életét vizsgáljuk, úgy találjuk, hogy mindegyiké ijesztő, szomorú és nehéz.

Panaszkodik a földműves, a ki szereti a földet s mégis kívándorol, panaszkodik a hivatalnok, a ki ur és mégis alacsonyabbnak érzi magát a legutolsó gépnél, panaszkodik a művész, mikor a műizlés fejlett és a muzsa temp-

lomain esődöt mondanak, és panaszkodik mindenki, a ki a kenyérharcban szerepet tölt be.

Ma olyan a helyzet, hogy a kis ember versenyez a nagyokkal, a hivatalnok versenyez a nagybirtokossal és a mikor elmerül, úgy tesz, mint a szláv közmondás tartja, Logy: „A ki fuldoklik, az a beretvába is kapaszkodik.”

A múlt század elején a Bethleneket, Révayakat, vagy Hallereket két felöltővel négy inggel és 50 remusi forinttal küldték egy fél-évi külföldi tanfolyamra — a mágnás szülők, ma egy mester ember szintakszisba készülő fia is gunyos arcot vágna ez ultra valóra. Lehet-e csodálni, hogy a kvalifikált adósság csinálóból felcseperedett hivatalnok élvágyának kielégítéseért nem riad vissza a közvagyon szentségtelen érintésétől sem. Rómában a közvagyon elfecsérlőit felnégyelték, ma költséges tanintézetekben neveljük s illaván vagy Szamosujváron a szegénynép keresményével hízaljuk őket.

Az emberi kebel olyan, mint a szivacs, sőt talán még rosszabb, mert sehogy sem telik be vágy-

T Á R C Z A.

A barátok.

Arról beszélgettünk, hogy a modern életben semmi ereje nincsen már az emberek barátságának. Mindenki elmondta szomorú tapasztalatait erről a kérdéstről s majdnem valamennyien megcsalt és hűtlenül elhagyott barátoknak bizonyultak ezek az emberek, akik most csodálatos megvetéssel emlékeztek vissza azokra akikkel egykor együtt üldögéltek esténként.

Egy öreg ur, akinek bőséges tapasztalatai voltak, kissé melankolikusán simogatta hosszú, fehér szakállát. Bizony — mondta — vége azoknak az időknak, amelyekben az embereket az egymás iránt való jóakarattal fűzte össze. Ma mindenki, akivel szóba áll az ember, arra spekulál, hogy elvegye megtakarított pénze eskénket vagy felhasználja azokat az összeköttetéseket, melyeket egy élet folyamán szerez-

— Ön pesszimista — felelte neki egy fekete haja, javakorbelt férfi. — Az emberek nem mindig haszonlesők. Olykor hiuk és ostobák is.

Az öreg ur mosolyogva nézett rá.

— Bocsánat — mondta — a generális szabály az, hogy a barátok hűtlenek lesznek hozzánk, mihelyt rosszra fordul sorsunk. A bőség és szerencse napjaiban úgy követnek bennünket, mint az árnyék. A legszivesebben a viasz ruhához hasonlítanám őket: úgy tapadnak az emberhez, nem lehet őket levetkőztetni. De higgye el nekem, hogy abban a pillanatban, amikor a balsors betekint házuink ablakán, menten felszáradnak ezek a ruhák. Könnyű letépni őket testünkről.

A fekete haja ember a fejét rázta. Nagy, sugárzó szemé volt ennek az embernek s könnyű volt kitalálni róla, hogy azok közül való, akik nem ismernek el semmiféle teóriákat az életben, mert csakugyan sokat láttak, sokat tapasztaltak s mindig azt látták, hogy az élet állandóan megcsufolja az elméleteket.

Nem, uram — mondta — ez nem generális szabály. Szó sines róla.

Ugyan — vetette vissza az öreg türelmetlenül, már a latin közmondás is azt mondja . . .

— A közmondások nem bölcsességek — mondta most a fekete haja ember. A barátságról azt mondják, amit Ön.

— És igaz is, amit mondanak. Amíg jól megy sorsunk, sok barátunk van, ha veszteségek érnek, egyedül maradunk. Igaz-e uraim?

A körülülökhöz fordult, mintha szavainak megerősítését várta volna tőlük.

— Igaz, igaz — hangzott mindenfelől. Ez a szabály.

— Engedjenek meg, ez volt a szabály. És megengedem, hogy egyforma gazdagságu emberek között ma is így van a dolog. De nekem van egy esetem, amely a modern barátokat jellemzi.

A történetet mindenki hallani akarta.

Ne várjanak valami komplikált esetet — mondta. Nagyon egyszerű. Az én barátaim még ma is hűségesek lennének hozzám, ha véletlenül szegény ember maradok. A szegénység emberei szegődtek hozzám. Tetszettem nekik s vidámságom elevenségem mulattatta őket. Mondhatom,

gyal, minden vágy magában hordja a másiknak a csiráját, minden kielégített vágy ujat szül.

A vágyak ki nem elégítése aztán növeli az elégedetlenek számát a kik reményeiket is elvesztik.

Szomorú jelenségek ezek nagyon, pedig csak rajtunk áll, hogy minden megváltozzék.

H I R E K

— **Divinszky Sándor** orosz baritonista ápr. 1-én este a barcsi társaskör nagytermében hangversenyt rendezett. Nem akarunk most oly bírálatot mondani, mely bonczkés alá venné a hangverseny minden egyes pontját, mint szokás ez oly művész-szereplőknél, kiknek hangját nem csak a tanulmány, az iskola, — hanem a szereplések, a nagy gyakorlat tette erőssé. Divinszky Sándor — ki még egészen fiatal — pályája elején áll. Jólásokba nem bocsájtkozunk, de az tény, hogy az a nagy érdeklődés, mely őt barcsi szereplésekor kísérte, inkább a jövőnek szólott, mint a jelent jutalmazta. Anyagi támogatás, mely az érvényesülést segíti elő... a szükséges pénznek igen nemes uton való kézhez juttatása. Adja Isten hogy reményünkben ne csalatkozunk! Szerepelt még az estélyen Niedermayer János gordonkaművész is, ki a közönség tetszését nagyon megnyerte, és játékáért sok tapsot aratott, sőt Popper: „Vitó” spanyol táncgyönyörű előadásáért oly nagy óvációban részesült, hogy kénytelen volt egy másik darabot is eljátszani. Stefán Gyulát Lukács Hedvig k. a. helyettesítette nagy sikerrel, ki gyönyörű játékával sok élvezetet nyújtott a jelen voltaknak.

— **Személyi hir.** Körmeny Alajos kir. törvényszéki joggyakornok, földinket a komáromi törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki az igazságügyminiszter,

— **Egy fiatal nő tragikus halála.** Megrendítő szerencsétlenség történt f. évi márczius hó 31-én délben a slavon-verőcei

vasuti állomás közelében levő átjáró sorompónál. Ugyanis Fischer N. Ferisáncz községben lakó kereskedő felesége, ki mintegy két hét óta tartózkodott Verőczen beteg nővérénél, szombaton a vele volt két éves kis leánykájával és dajkájával haza akart menni Ferisánczra. Szombaton délfelé indultak el gyalog az állomásra. Hogy el ne késsen a jegy váltásnál — bár látta közeledni a Barcs felől jövő motor vonatot — a sorompónál át akart szaladni a már közelben robogó motor vonat előtt. A dajkának a kis leánynyal sikerült a síneken át szaladni — de Fischerné cipője sarkával megbotlott a sínen, s a sínekre esett. A vonat vezető, bár ellengőzt adott, már nem bírta megállítani a gyorsan közeledő motorvonatot s a szerencsétlen 22 éves fiatal asszonyt agyongázolta s rögtön meghalt. A borzalmas eset áldozata körül csakhamar nagy tömeg verődött össze, s ovatosan tudatták csak az áldozat nővére férjével az esetet, nehogy súlyos betegen fekvő feleségére veszélyesen hasson a hir. A férjét sürgönyileg tudatták, ki nem-sokára megjelent a helyszínén s szívet rázó fájdalmas jajgatással borult fiatal felesége holttestére. A vizsgálatot megindították, hogy kit terhel a felelősség.

— **Műkedvelői előadás.** A Visontai Ifjúság f. évi április 16-án husvét másnapján jótékonycélu műkedvelői előadást rendez. Színi-re adják a Piros bugyeláris című 3 felvonásos népszínművet. Beléptidij személyenkint I. hely 1 K. 20 f., II. hely 80 f., állóhely 40 f. Kezdeté este 8 órakor.

— **Gyászrovat.** Dévai István m. kir. posta és távirtda segédtsízt — ki hosszabb ideig működött a Barcs 1 postahivatalnál — mult hó 29-én Villányban elhunyt. Özvegye és két kis gyermeke gyászolja.

— **Pénzhamisítás.** Darányban és vidékén már régebb idő óta hamis 5 és 1 koronások egy forintok, 20 és 10 fillérek vannak forgalomban. Végre kiderült, hogy e hamisítványokat Vörös Honvéd Lidi darányi lakos rozott multu nő terjesztette.

A nyomozás szálai Pécsre és István-diba vezettek, hol sikerült is cinkostársait részben elfogni, azonban, mert állandó lakhellyel bírnak szabadlábra helyezték. A csendőrség erélyesen folytatja a nyomozást mert gyanuja van, hogy a bandának még több tagja is van.

— **Megégett kis leány.** Folyó hó 5-én csütörtökön a Babócsa melletti Baratin pusztán történt, egy gyermekjátékból eredő szánalmas eset. Ugyanis Bek István odavaló cseléd 6 éves Erzsike nevű leánykája együtt játszott több társával a szalma kazalok körül. Játék közben egyik 10 éves körüli fiu játszótársa egy csomó szalmát vett kezébe s azt meggyújtva Bek Erzsike leányka felé szalad. A kis leány futva menekül pajkos társa elől, de ez utoléri s szoknyáját meggyújtja az égő szalma lángjával, mitől lángba borult csakhamar egész ruhája. Jajgatására szülei gyorsan letépték róla az égő ruhát de már akkor a szegény gyermek derekán felül súlyos égési sebbel volt boritva s másnap pénteken reggel iszonyu kínok között meghalt.

— **Helyreigazítás.** Lapunk f. évi 12. számában megjelent „Agyonvert kuruzsló asszony” című hírnket helyreigazítjuk, azzal, hogy a kuruzsló asszonyt nem Zákányi István hanem Bóli Istvánné szül. Nagy Katalin fujtotta meg. Ezen kiigazításnak szívesen adtunk helyet.

— **Iskola felavatás.** A barcsi evang. hitközségi iskola vasárnap e hó 8-án d. e. 10 órakor tartja iskolája felavatási ünnepét. Mint értesülünk, az evang. hitközség az imatermet is nem-sokára felszenteli.

— **Végzetes gondatlanság.** Molnár József Francziska pusztai lakos 2 és fél éves Katalin nevű leánykája ugyancsak Francziska pusztán lakó nagyanyjához ment mult hó 30-án déltán. A nagyanya kissé kiment a lakásból, ezalatt a gyermek bele esett a földre letett forró lugot tartalmazó edénybe és oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy este 10 órakor meghalt. A gondatlan nagyanya ellen a hatóság az eljárást megindította.

hogy nem vesztettem el ezt a tulajdonságomat. De a barátaim közül egy sem maradt meg.

Szegény ember voltam s súlyos, nehéz gondok közt éltem családommal. Arra gondoltam, amire a legtöbb szegény ember gondol, hogy befolyásos embereket kell szerezni, ha érvényesülni akar az életben. Az első gazdag barátot nem volt nehéz megszereznem. Gazdag embernek lehetnek demokratikus hajlandóságai is s mint mondani szokás, megengedheti magának azt a fényűzést, hogy szegény barátokat tartson. Mondhatom, hogy ellágyultam nem egyszer azon a nagy és mélységes rokonszenven, amelynek jeleit tapasztaltam. Barátom elhalmazott mindennel. Ha észre vette, hogy csekély keresetem elfogyott, a legszűkebb méltóbb ügyességgel, bámulatos gyöngédséggel juttatta el hozzám a segélyt. Ilyenkor így szóltam:

— Nem. Nem fogadhatom el. A világért sem.

— Elfogadod — mondta ő mosolyogva.

— El kell tenned. Majd megfizeted egyszer.

— Egyszer? Mikor? Én soha sem fogom megfizethetni.

— Dehogy nem — mondta mosolyogva. Bizonyos, hogy gazdag ember leszel.

Valahányszor azt mondta, hogy egyszer gazdag leszek, figyelmesen néztem az arcát. Valami titkolt guny volt a szemében, mint ha azt gondolta volna:

— Nem drágám. Te mindig ilyen nyomorult szegény kis ördög maradsz!

Csodálatos, de igaz, hogy ez az ember valósággal örködött lépteim felett. Hü volt hozzám, gondos, kedves és előzékeny. Szeretett, mint ahogy igen nemes emberek tudják csak szeretni egymást, vagy ahogy igen okos apák szeretik fiaikat. Ha valami üzleti vállalkozásba fogtam, örködött fölöttem s ellátott tanácsaival s ha utra indultam, így szólt hozzám:

— Vigyázz! A fejet kidugni veszélyes.

Nem dugtam ki a fejemet s vigyáztam magamra. Boldog voltam, hogy ennyi önzetlenségre leltem az életben, amely egyébként oly kevés jót juttatott. Nem gondolhattam egyebet, mint, hogy ez a barátság a tiszta rokonszeny megnyilat-

kozása s a hűség valóságos intézményé, formált megjelenése.

— Ugy van — mondtam magamban, neki semmi érdeke nincs, hogy így bánjék veled. Szegény vagy nincsenek befolyásos barátaid.

És higgyék el, egyszer egy nyári éjszakán verset irtam a barátságáról. Rossz vers volt, de őszinte érzésekkel teli. A verslábak sántikáltak benné, de szív dobogott minden sorában.

A versírás ideje a magamfajta embernél a szegénység tetőpontját jelenti. Olyan állapotot, melyen túl már csak véletlenek segítenek. És a véletlen megjelent nálam. Egy sorsjegyemet kihúzták.

A társaság kaczagott. Az öreg ur nyugtalanul feszengett a széknél.

Nos — mondta — most már csakugyan minden meg volt, hogy barátságunk megerősödjék.

— Téved — felelte a fekete ember. Attól a pillanattól fogva megszűnt a barátságunk. Én mindent megtettem, hogy megőrizzem barátom jó akaratát és vonalmát. De nem sikerült.

— Nem? Miért nem?

— **Talált hulla.** Pálfalu községhez tartozó ugynevezett Vöröspataknál az Ó-Drávából folyó hó 5-én egy férfi hullát togtak ki a halászok. A hullát fejével lefelé és lábbal fölfelé függőleges helyzetben találták. Arcza a felismerhellenességig el volt torzulva, s így kiléte — miután nála 54 filléren kívül semmi sem találtak — megállapítható nem volt. Valószínűleg már hónapok óta lehetett a vízben, mert teljes feloszlásnak indult, s ruhája is félig rothadt állapotban volt.

Közgazdaság.

— **A Triesti Általános Biztosító Társaság.** (Assicurazioni Generali) f. é. márczius hó 17-én tartott 74-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1905. évi mérlegek. Az előtűnk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1905. december 31-én érvényben volt életbiztosítási lőkeösszegek 771,879,007 korona és 54 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 35 489,533 korona és 24 fillére rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 18 739,255 korona 97 fillérel 209.076,662 korona 98 fillére emelkedett.

A tüzbiztosítási ágban, beleértve a betörés-lopás elemi és tükörüvegbiztosítást a díjbevétel 14,429,413,117 korona biztosítási összeg után 23,671,911 korona 75 fillér volt, miből 8,903,497 korona 38 fillér viszontbiztosításra fordított, úgy, hogy a tiszta díjbevétel 14,768,414 korona 37 fillére rugott, mely összegből 10,464,043 korona 40 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten jövő évre vitetett át. A jövővekben esedékessé válló díjkötelezvények összege 94,667,902 korona 96 fillér.

A szállítványbiztosítási ágban a díjbevétel kitett 3,833,502 korona 39 fillért, mely a viszontbiztosítások levonása után 1,552,290 korona 39 fillére rugott.

Károkkért a társaság 1905-ben 30,285,711 korona 02 fillért folyosított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 828,976,227 korona és 40 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 26,999,096 K. 73 f.-re rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5,250,000 K.-t tesz ki, az értékpapírok árfolyam ingadozására alakított tartalék, mely a 3,729,624 K. 17 f. külön tartalékkal együtt 19,206,875 K. 73 f.-re emelkedett, továbbá

felemlítendő a 160,000 K.-ra rugó kétes követelések tartaléka és az 911,110 K. 50 f.-nyi ingatlan tartalék. Ezeken kívül fennáll még egy 1,471,110 K. 50 f.-t kitevő tartalék, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges esökkenését kiegyenlítsse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melynek elsőrangú értékekben vannak elhelyezve, az ideai átutalások folytán 247,497,914 K. 42 f.-ről 270,052,078 K. 64 f.-re emelkedtek, melyek következőképpen vannak elhelyezve.

1. Ingatlanok és jelzálog követelések 43,258,594 K. 47 f. 2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 21,221,765 K. 52 f. 3. Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 1,354,419 K. 4. Értékpapírok 185,300,903 K. 34 f. 5. Tárzaváltók 707,151 K. 55 f. 6. A részvényesek biztosított adóslevelei 7,350,000 K. 7. Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 10,859,244 K. 76 f. összesen 270,052,078 K. 64 f. Ezen értékekből 25.5 millió K. magyar értékekre esik.

A háziasszony gondoskodásán mulik a család üdve, boldogsága!

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

Kathreiner elállítási módszere révén kellemes ízű, az egészséget előmozdító és olcsó, ez által a legmegbecsülhetlenebb elnyőket nyújtja minden háztartásnak!

Minden vásárlásnál hangsúlyozzuk kifejezetten a Kathreiner nevet és csak eredeti csomagokat kérjük Kneipp páter védjeggyel.

Legjobb órák, legfinomabb ezüst és arany uri és női lánczok, gyűrűk, fülbevalók, mindennemű ékszerek, ezüst és chinaezüst evőeszközök és dísz tárgyak, mindenféle optikai tárgyak, orvosi-lag felülvizsgált szemüvegek, a legjobb kristály-üvegekből orvosi recept szerint a legjutányosabban és legmegbízhatóbban szerezhetők be

Fischer és Polgár

ékszerész és látszerész üzletében.

Pécs, Takarékpénztári palota.

Ugyanott kaphatók fényképező gépek és kellékek eredeti gyári árban.

2-10

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy alulírott **agyag-kályha és edény készítő üzletemet** áthelyeztem Bareson országot 137 szám alá, Oberitter Antal kárpitos ur házában, hol minden e szakmába vágó általam készített **agyag-kályhák** többféle színben, ház-**díszitmények** különböző minőségben u. sz. háztetőre való **görbe cserepek** kétféle mintában, valamint **cserep-edények** és **virág-edények** állandóan és jutányos áron mindenkor kaphatók.

Ugy szintén **kályha átrakásokat** és **javitásokat** is méltányos áron minden időben elfogadok.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve,

kiváló tisztelettel

Lovrencsics Ferencz
agyag-kályha és edény-készítő.

— Nem tudom, de ettől a percztől fogva, mintha kicserélték volna barátomat. Felém sem jött. Elhanyagolt. Unalmas voltam neki.

Az urak esendesen ültek s maguk elé néztek.

— Nem értem — szólt a közmondások embere. Hihetetlen amit mond.

— Nem. Így volt szóról-szóra. És ha ma, husz év múlva, visszagondolok erre a dologra, azt kell hinnem, hogy a legtöbb gazdag ember nem is keres barátokat. A barátok egyenrangúak. Egyforma jogaik és köteleiségeik vannak és ez unalmas. Azt hiszem, hogy a legtöbb gazdag ember nem is barát, hanem protektor.

A fehér szakállu öreg ur nevetett és a fejét rázta.

— Nem, nem — mondta — nem ismerek olyan közmondást, amely ezt megerősítene.

— Sebaj — felelte a fekete ember, ha az Isten éltet bennünket, ötven év múlva kialakul ez a tudat is az emberekben s akkor meg lesz a közmondás is.

190 sz. 906 vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró-ságnak 1906. évi V. 136/2 számú végzése következtében dr. Bing Ernő ügyvéd által képviselt Spitzer Lipót és t. cégének zálogos javára Deutsch Izidor és neje ellen 1905. szept. hó 17-én fogatott biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 2516 K. 40 f.-re becsült következő ingóságok, u. m.: ezement lapok és zsindelek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró-ság 1906. évi V. 136/2 számú végzése folytán Barcsón Spitzer Lipót és t. cégénél leendő eszközlésére

1906. évi április hó 12-ik napjának délelőtti fél 12 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvárott, 1906. márcz. 29.

Klie János,
kir. bír. végrehajtó.

Csúz Köszvény Rheuma

fog- és fejfájás és egyéb meghűlések vagy megrándulásoktól származó tag-szagatás és fájdalmaitól ha szabadulni akar, használja bedörzsölésre az orvosi gyakorlatban e célra legjobban bevált hatóanyagokból összeállított

Universal-Fluidot

(Spir-mentholi aromat-comp) mely a gyógynövények illatos és balzsamos hatóanyagának szeszes oldata — kiváló kellemes, illatos, üdítő és fájdalomcsillapító bedörzsölő külszer.

Az Universal-Fluid

hatása újabb és idült bajoknál egyaránt és ott is — a hol már egyéb bedörzsölő szerek eredménytelenül használtattak — gyors és meglepő. 1 deciliter üveg 1.50 K. 3 üveg postabérmentes. 6 kis próbaüveget 3 K. 12 kis üveg 5 K. postabérmentesen. Egy kis próbaüveget 20 f. bélyeg beküldése mellett bárkinek minden költség nélkül ingyen küld az Universal-Fluid egyedüli készítője:

Skribanek Kálmán

gyógyszertára a „Vörös-kereszthez.”
Temesvár-Erzsébetváros 2.

Triesti Általános Biztosító Társaság (Assicurazioni Generali)

Budapest, V., Dorottya-utca 10 szám.

A „Közgazdaság” rovatban közöljük a Triesti Általános Biztosító Társaság

a legnagyobb leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk

mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e czélból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betöréses-lopás- és harang-törés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég- és viszontbiztosító r.-t. valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset ellen biztosító társaság számára.

A baresi ügynökség: Pajtás Fülöp, Szirtes Adolf ügynökök.
Főügynökség Barcstelepen: Breuer Ferencz.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy eddigi társamtól, **Lovrencsics Ferencz** urtól különválva, — **Barcsón,** — a **Tarnóczai-utczában 18.** szám alatti üzletemet saját nevem alatt tovább folytatom hol minden a szakmamba vágó s általam készített tárgyak u. m. **agyag-kályhák** többféle színben **házdizsitmények** különböző alakban, valamint **görbe cserepek** kétféle minőségben, továbbá **kerti vázák** és **virágállványok, ravátli dizsitmények, cserépedények** s több e féle tárgyak állandóan és jutányos áron kaphatók.

Kályha állításokat és javításokat jutányos áron elfogadok.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

Petrétei József,
agyag-kályha és edény készítő.

Oh jaj!

megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuk

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„N Á D O” gyógyszertár
Budapest VI., Váci-körút 17.

Eljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható:

Bares: Kohut Sámuel.
Barcstelep: Szónyi Richárd.
Szigetvár: Visy Sándor,
Salamon Jenő gyögytárában.

27-30